

Všechny církve nějakým způsobem očekávají druhý příchod Ježíše Krista. Ale kdy to bude? To nevíme a ani to není věc, kterou bychom měli řešit. S tím souvisí, jak se očekávání druhého příchodu promítne do našeho života. Jak se na tuto událost připravit?

Daniel 6,11.

Když se Daniel dověděl, že byl podepsán přípis, vešel do svého domu, kde měl v horní pokoji otevřená okna směrem k Jeruzalému. Třikrát za den klekal na kolena, modlil se a vzdával čest svému Bohu, jako to činíval dříve.

Dvořané nastražili past na Daniele, ale nakonec sami umírají.

Kniha Daniele je plná příběhů a proroctví. Daniel žil v zemi, ve které nechtě být. Musel se seznámit s babylonskými božstvy, studovat babylonské moudrosti, byl v této zemi vzdělán. Postupně se z něho stává osoba, která ví víc než ostatní a nabývá značného vlivu.. To popisuje prvních 6 kapitol. Druhých 6 hovoří o druhém příchodu Ježíše Krista. Je kniha Daniele jen slepenec příběhů, nebo mají tyto dva celky souvislost?

Daniel je v Babyloně. Ten tlačí Izraeli na paty spolu s Egyptem, Moábem, Aramem, Edomem apod. Babylon se však do dramatických dějin Izraele zapsal nejvíce. Je synonymem zla I v trojandělském poselství vyzývá druhý anděl k vyjití z Babylonu.

Zj 14,8.

Za ním letěl druhý anděl a volal: "Padl, padl veliký Babylón, který opojil všechny národy svým smilstvím a dal jim pít z poháru hněvu."

Není Daniel příkladem jak porozumět volání druhého anděla? V době raných křesťanů byl Babylonem Řím. V době vzniku protestantských církví to byla církev katolická. Jak vyjít z něčeho, co je kolem nás?

Někteří lidé to řeší tak, že se stěhují do odlehlých končin. Ale to nám nepomůže. Zlo si nás najde všude. Zjevení čerpá z knihy Daniele. Není tedy tato kniha návodem? Daniel nemohl odejít z Babylona, stejně jako my nemůžeme odejít z naší společnosti. Musel se učit věci, kterým nevěřil, stejně jako se musíme učit my. A přesto byl hrdinou víry. Hledal způsob, jak zůstat věrný – nejedl královo jídlo, neklaněl se bůžkům. Modlil se stále k Bohu.

Kapitola 9. knihy Daniele je krásnou modlitbou.

Modlil jsem se k Hospodinu, svému Bohu, a vyznával se mu slovy: "Ach, Panovníku, Bože veliký a hrozný, který dbáš na smlouvu a milosrdenství vůči těm, kteří tě milují a dodržují tvá přikázání!

5 Zhřešili jsme a provinili se, jednali jsme svévolně, bouřili se a uchýlili od tvých přikázání a soudů.

6 A neposlouchali jsme tvé služebníky proroky, kteří mluvili ve tvém jménu našim králům, našim velmožům, našim otcům a všemu lidu země.

7 Na tvé straně, Panovníku, je spravedlnost, na nás je zjevná hanba až do tohoto dne; je na každém judském muži, na obyvatelích Jeruzaléma, na celém Izraeli, na blízkých i dalekých, ve všech zemích, do nichž jsi je rozehnal pro jejich zpronevěru, které se vůči tobě dopustili.

8 Hospodine, na nás je zjevná hanba, na našich králích, na našich velmožích a na našich otcích, neboť jsme proti tobě zhřešili.

9 Na Panovníku, našem Bohu, závisí slitování a odpuštění, neboť jsme se bouřili proti němu

10 a neposlouchali jsme Hospodina, našeho Boha, a neřídili se jeho zákony, které nám vydával skrze své služebníky proroky.

11 Celý Izrael přestoupil tvůj zákon a odchýlil se a neposlouchal tebe. Na nás je vylita kletba a zlořečení, jak je o tom psáno v zákoně Mojžíše, Božího služebníka, protože jsme proti tobě hřešili.

12 Dodržel jsi své slovo, které jsi promluvil proti nám a proti našim soudcům, kteří nás soudili, že uvedeš na nás zlo tak veliké, že takové nebylo učiněno pod celým nebem; tak bylo učiněno v Jeruzalémě.

13 Jak je psáno v zákoně Mojžíšově, přišlo na nás všechno to zlo. Neprosili jsme Hospodina, svého Boha, o shovívavost a neodvrátili se od svých nepravostí a nejednali prozíravě podle jeho pravdy.

14 Proto Hospodin bděl nad tím zlem a uvedl je na nás, neboť Hospodin, náš Bůh, je spravedlivý ve všech svých činech, které koná, ale my jsme ho neposlouchali.

15 Nyní, Panovníku, náš Bože, který jsi svůj lid vyvedl z egyptské země pevnou rukou, a tak sis učinil jméno, jaké máš až dodnes, zhřešili jsme, byli jsme svévolní.

16 Panovníku, necht' se prosím podle tvé veškeré spravedlnosti odvrátí tvůj hněv a tvé rozhořčení od tvého města Jeruzaléma, tvé svaté hory, neboť pro naše hříchy a viny našich otců je Jeruzalém a tvůj lid tupen všemi, kteří jsou kolem nás.

17 Nyní tedy, Bože náš, slyš modlitbu svého služebníka a jeho prosby o smilování a rozjasni tvář nad svou zpustošenou svatyní, kvůli sobě, Panovníku.

18 Nakloň, můj Bože, své ucho a slyš, otevři své oči a viz, jak jsme zpustošeni my i město, které se nazývá tvým jménem. Vždyť ne pro své spravedlivé činy ti předkládáme své prosby o smilování, ale pro tvé velké slitování.

19 Panovníku, slyš! Panovníku, odpusť! Panovníku, pozoruj a jednej! Neprodlévej! Kvůli sobě, můj Bože! Vždyť tvé město i tvůj lid se nazývá tvým jménem."

20 Ještě jsem rozmlouval a modlil se, vyznával hřích svůj i hřích Izraele, svého lidu, a předkládal Hospodinu, svému Bohu své prosby o smilování za svatou horu Boží,

21 tedy ještě jsem rozmlouval v modlitbě, když Gabriel, ten muž, kterého jsem prve viděl ve vidění, spěšně přilétl a dotkl se mě v době večerního obětního daru.

22 Poučil mě, když se mnou mluvil. Řekl: "Danieli, nyní jsem vyšel, abych ti posloužil k poučení.

23 Prve při tvých prosbách o smilování vyšlo slovo a já jsem přišel, abych ti je oznámil, neboť jsi vzácný Bohu. Pochop to slovo a rozuměj vidění.

24 Sedmdesát týdnů let je stanoveno tvému lidu a tvému svatému městu, než bude skoncováno s nevěrností, než budou zapečetěny hříchy, než dojde k zproštění viny, k uvedení věčné spravedlnosti, k zapečetění vidění a proroctví, k pomazání svatyně svatých.

25 Věz a pochop! Od vyjití slova o navrácení a vybudování Jeruzaléma až k pomazanému vévodovi uplyne sedm týdnů. Za šedesát dva týdny bude opět vybudováno prostranství a příkop. Ale budou to svízelné doby.

26 Po uplynutí šedesáti dvou týdnů bude pomazaný zahlazen a nebude již. Město a svatyni uvrhne do zkázy lid vévody, který přijde. Sám skončí v povodni, ale až do konce bude válka. Je rozhodnuto o pustošení.

27 Vnutí svou smlouvu mnohým v jednom týdnu a v polovině toho týdne zastaví obětní hod i oběť přídavnou. Hle, pustošitel na křídlech ohybné modly, než se naplní čas a na pustošitele bude vylito rozhodnutí."

Po modlitbě přichází Gabriel, protože teprve potom je Daniel připraven slyšet prorocství.

Poradit si s prorocstvími, která se jednou mají stát, je náročné, ale dají se přežít. Pokud se člověk modlí a modlitba je trvalý způsob jeho života, není síla, která by naši víru oslabil.

„Dobrá a milostivá vůle Boží se jistě uskuteční i bez našeho modlení, ale my těmito slovy prosíme, aby se stávala také uprostřed nás.“

M.Luther

„Nemůžeme zabránit ptákům, aby létali nad našimi hlavami. Můžeme jim však zabránit v tom, aby si udělali na naší hlavě hnízdo.“

M.Luther

Musíme se přiklonit k Bohu a on nám dá sílu. Pak jsme připraveni na vše, co přijde.